

Р Е Ш Е Н И Е
№27
гр.Перник, 14.02.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осми февруари през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 387/2012г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по постъпила жалба от Д.Д.Г.,*** против Заповед № Б-435 от 07.11.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, с която се отказва отпускането на целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика.

В жалбата не се посочват конкретни пороци на оспорвания акт, но се иска отмяната ѝ като незаконосъобразна. По същество пълномощника на жалбоподателя набляга, че доверителят му е инвалид, живее сам и му е трудно да се издържа. С оглед на това моли оспорваната заповед да се отмени и преписката да се върне на административния орган за отпускане на помощта за отопление с твърдо гориво. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-директора на Дирекция "Социално подпомагане" Перник не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

С разпоредбите на чл. 13, ал. 4 от ЗСП и чл. 4 от наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. е предвидено, че заповедта на директора на дирекция "Социално подпомагане" се обжалва пред директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В производство по чл. 81 и сл. от АПК по-горестоящият административен орган - директорът на РДСП - Перник е постановил решение № РД 01-846/19.11.2012 г., с което е отхвърлил жалбата на Г*** против обжалваната пред него заповед № Б-435 от 07.11.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник и я е потвърдил. Съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, на оспорване по съдебен ред подлежи първоначалният индивидуален административен акт, когато не е отменен или изменен с акта на по-горестоящия административен орган. По делото е представено известие за доставяне, което е оформено с дата 22.11.2012г. и е подписано от жалбоподателя, но от същото не е видно, какво е връчено на лицето. Поради тази причина при липса на други доказателства за съобщаване на акта, настоящия състав приема, че жалбата срещу заповед № Б-435 от 07.11.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник е подадена

в срок, от надлежна страна в процеса. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на проверка, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

По основателността на жалбата:

От данните по делото е видно, че на 31.10.2012г. жалбоподателя е депозирал в дирекция социално подпомагане Перник молба-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво за отоплителен сезон 2012г./2013г.. Молбата декларация е по образец и в нея жалбоподателя е декларира, факти и обстоятелства релевантни за отпускане на помощ за отопление.

На 02.11.2012г. служители в службата по социално подпомагане са изготвили социален доклад. Констатациите отразени в него са, че няма нормативно основание за подпомагане, защото заявителят не отговаря на изискванията на чл. чл. 2, ал. 1, т. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика. Приели са, че Г.*** има средномесечни доходи по-високи от диференцирания минимален доход и във връзка с това са предложили да се направи отказ за отпускане на помощ за отопление. В хода на административното производство са събрани доказателства за получаваните доходи на заявителя през последните шест месеца преди подаване на искането за отпускане на помощта и справка от служба по вписванията-Брезник по партидата на заявителя за периода от 01.01.1992г. до 31.10.2012г.. Въз основа на изложените данни е постановена Заповед № Б-435 от 07.11.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление. Срещу тази заповед е подадено възражение до Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане"-Перник, по повод на което е постановено и Решение № РД-01-846/19.11.2012 г., с което е потвърдена изцяло оспорваната заповед. С оглед на това предмет на обжалване в настоящето производство е заповед № Б-435 от 07.11.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник, съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК.

От проведеното съдебно производство състава приема, че между страните не съществува спор, че жалбоподателят обитава и ползва жилище на посочения в молбата-декларация адрес: .*** и за това жилище е поискано подпомагане. Размера на получаваните от жалбоподателя пенсии по КСО не се оспорва.

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. При осъществения съдебен контрол се установи, че акта е издаден в изискуемата се форма-писмена и е с необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. Съдържа правни и фактически основания послужили за издаването му, т.е. същият е мотивиран. Между посочената правна норма и описаното фактическо положение няма противоречие. С оглед на това не се откриват основания за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 2 от АПК.

Не се констатира и съществени нарушения на административно производствените правила, които да се кредитират и да доведат до отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 от АПК. Социални помощи се отпускат въз основа на молба-декларация, подадена от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Молбата-декларация е подадена на 31.10.2012г. и на тази дата е образувано и започнало административно производство, съгласно чл. 24 от АПК. В срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по силата на чл. 27, ал. 1 от ПП на ЗСП. Социалния доклад е изготвен в законоустановения срок и респективно заповедта, с която е отказано отпускане на помощта е постановена в седмодневния срок по чл. 28, ал. 1 от ПП на ЗСП. С оглед на това състава приема, че административното производство по реда на чл. 13 от ЗСП е проведено законосъобразно и не са налице основания за отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗСП социалните помощи са месечни целиви и еднократни. В казуса се иска отпускане на целева помощ за отопление. Условията и редът за отпускане на целевите помощи за отопление са уредени в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, издадена от Министъра на труда и социалната политика, въз основа на законовата делегация от чл. 12, ал. 4 от ЗСП. Право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и чл. 11 от ПП на ЗСП. От доказателствата по делото се установява, че молителят е на възраст 79 години и живее сам. Следователно диференцирания минимален доход за отопление, който е една от кумулативно предвидените предпоставки на чл. 2, ал. 1 от наредбата следва да се определи по реда на чл. 2, ал. 4, т. 13 за лице на възраст над 75 години, живеещо само - 288 на сто от гарантирани минимален доход. От своя страна месечният размер на гарантирания минимален доход (ГМД) се определя с акт на Министерския съвет и това е Постановление № 6 от 15.01.2009г., с което е определен месечен размер на ГМД в размер на 65лева. Или диференцирания минимален доход за отопление в случая е $288\% \times 65\text{лв} = 187.20\text{лв.}$ За периода от м. април до м. септември 2012г. вкл. общият размер на дохода от пенсии на Г.*** е 4 315.44лв. /и същият не се оспорва и е посочен собственоръчно в молбата/, който разделен на шест месеца, прави 719.26лева. Доколкото по делото няма данни от кога Г. е пенсионер, то съгласно чл. 2, ал. 2 от наредбата получената сума се коригира с коефициент 1,104 или $719.26:1,104 = 651.50\text{ лв.}$ и е по-висок с 464.30 лв. от диференцирания минимален доход за отопление ($651.50 - 187.20 = 464.30$). Горните изчисления не изискват специални знания в областта на математиката, а са елементарни математически пресмятания, поради което и не е нужно назначаване на експерти. В хода на съдебното производство е представено и решение № 11 от 11.01.2010г. на ТЕЛК, от което е видно, че Г.*** е със 100% трайно намалена работоспособност от 17.04.1984г. с водеща диагноза двустранна глухота. При това положение Г.*** попада и в приложното поле на чл. 2, ал. 4, т. 16 от наредбата и като лице с трайно намалена работоспособност 90 и над 90 на сто - 274,8 на сто от ГМД. То следователно това доказателство ангажирано в хода на съдебното производство не рефлектира за по-благоприятен изход за заявителя, тъй по силата на ал. 5 на чл. 2 при наличие на повече от едно основание за определяне на процент по ал. 4 се прилага процентът с по-висок размер, а в случая това е размера по чл. 2, ал. 4, т. 13 за лице на възраст над 75 години, живеещо само - 288 на сто от гарантирания минимален доход. При така изложените правни доводи се налага убеждението, че административния орган при постановяване на атакувания акт правилно е приложил

материалния закон и е стигнал до същите изводи. С оглед на това не са налице основание за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

Доколкото целта на закона е подпомагане на гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволяват своите основни жизнени потребности и социалните помощи са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените им доходи до основните жизнени потребности следва да се приеме, че жалбоподателя разполага с периодични ежемесечни доходи посредством, който може да задоволи основните си жизнени потребности. С оглед на това заповедта, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление съответства и на целта на закона. Изложеното по същество на делото, че доходите на жалбоподателя са недостатъчни е ирелевантно за предмета на делото, тъй като малко хора в условията на криза биха казали обратното.

С оглед на изложеното жалбата на Д.Д.Г. *** против Заповед № Б-435 от 07.11.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика следва да се отхвърли като неоснователна, а атакуваната заповед да се остави в сила, като правилна и законосъобразна.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Д.Д.Г.*** против Заповед № Б-435 от 07.11.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ:/п/